

Babits Mihály ismeretlen műfordítása

HALÁL-ÉNEK

— Walt Whitman —

Gyere kedves és enyhítő halál,
Csapj hullámot a világ körül derülten, amint jössz, amint jössz.

A napban, az éjben, mindenkihez, mindenhez
Előbb vagy utóbb, gyöngéd, áldott halál.
Hála a végtelen mindenségnek →
Az életért és örömért és minden tárgyakért és
[érdekes tudományokért.

És a szerelemért, ez édes gyönyörért — de hála! hála! hála!
A hidegen ölelő halál biztosan karoló karjaitért.

Sötét anya, lábujjhegyen mindig közelebb lopózó,
Senki sem énekelt számodra üdvözlettel teljes éneket?
Énekelek hát én tenedek olyat, dicsőüllek téged mindenek fölött,
Dalt viszek elődbe, hogy ha jönnöd kell, csakugyan jöjj habozás
[nélkül.

Közelegj erős szabadító,
Ha már úgy van, ha elvitted őket, vigan énekelem a halottakat.

Akik elvesztek a te áldó, áradó tengeredben,
megmosakodtak szereteted habjában, ó, halál.
Neked szólnak vidám szerenádjaim,
Neked táncaim, üdvözölve téged, neked diszitések és az ünnepek.

A nyílt táj, a magasan húzódo menny látványa
S az élet és mezők és az óriás, gondolkodó éjszaka.

A csendes éjszaka sok csillag alatt,
Ha óceán partja, a rekedt, zúgó hullám, akinek a hangját ismerem,
És a lélek, mely tefeléd fordul, ó nagy és sűrű látýolú halál,
És a test, mely nyugodtan fészkel közeledben.

Éneket röpítek hozzád a facsúcsok fölött,
Az áradó-apadó hullámok fölött, a millió mezők és a vad prairiek
[fölött,
A sűrű népű városok fölött és a nyüzsgő kikötők és utak fölött,
Tehozzád röpítem ezt az éneket örömmel, örömmel, ó halál!

Szeged és Vidéke, 1907. márc. 31.

Közlő: Madácsy László